

ข้อเสนอเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรระดับโรงเรียน ในการสำรวจข้อมูลโรงเรียนและบุคลากร (A Proposal for Collecting School-Level Resource Data on the Schools and Staffing Survey)

บทนำ

นับแต่ปี 1987 ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษา ระดับชาติของโรงเรียนรัฐและเอกชน ด้วยการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าจะทำการสำรวจ 4 ครั้งในระหว่างปี 1999-2000 วัตถุประสงค์ของการสำรวจนี้ก็เพื่อจัดเตรียมรายละเอียด และภาพรวมของการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยส่งชุดคำถามไปยังหน่วยงานการศึกษาระดับท้องถิ่น โรงเรียน ผู้บริหาร และครู การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูล โรงเรียนและบุคลากร (SASS) ดังกล่าว ทำให้ได้คำตอบที่เป็นประโยชน์หลายประการ แต่ในการวิเคราะห์ก็ได้พบข้อจำกัดอันเนื่องมาจากข้อคำถามที่ตายตัว ทำให้ได้ข้อมูลที่จำกัดในหลายๆเรื่อง รวมทั้งเรื่องเงินและทรัพยากรทางการศึกษาที่เป็นประเด็นหนึ่งในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ด้วย

เอกสารฉบับนี้จะรายงานสิ่งที่ได้จากการสำรวจโดยศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ซึ่งได้นำมาจัดทำข้อเสนอเพื่อขยายการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรและการเงินให้เป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ข้อเสนอดังกล่าว มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อเสนอเพื่อการเก็บข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลของโรงเรียนเพิ่มเติมจากการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ทำให้ได้ เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรบุคคลของโรงเรียน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญและมีสัดส่วนเกินกว่า 85% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโรงเรียน ส่วนที่ 2 เป็นข้อเสนอเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายทั้งหมดของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ข้อมูลที่เก็บตามข้อเสนอนี้จะแยกจากข้อมูลการเงินเพื่อการศึกษาอื่นๆ เช่น ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจการเงินเพื่อการศึกษาของรัฐ (National Public Education Finance Survey-NEPFS) หรือจากการสำรวจประจำปีของโรงเรียนท้องถิ่นหรือรัฐ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลระดับเขตการศึกษามีใช้ข้อมูลรายโรงเรียน ยิ่งกว่านั้นการสำรวจเรื่องการเงินจากการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ยังแสดงข้อมูลการเงินในรูปแบบเดิม (traditional finance data) ที่เก็บรวบรวมจากโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และได้นำมาใช้เป็นตัวแทนระดับประเทศเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี

นอกจากนั้น เอกสารนี้ยังนำเสนอให้เห็นความสอดคล้องของข้อมูลทรัพยากรและค่าใช้จ่ายของโรงเรียนกับโครงสร้างข้อเสนอ ซึ่งนำไปพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ด้วย กล่าวคือ ตอนที่ 1 เป็นการทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างสาระนโยบายของรัฐกับข้อ

คำถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทรัพยากรและค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแล้ว ตอนที่ 2 เป็นภาพรวมของ 2 แนวทางที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทรัพยากรระดับโรงเรียน(ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแล้ว) คือ แนวทางที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร (Resource Cost Model - RCM) กับ แนวทางการเงินแบบดั้งเดิม (traditional finance approach) ตอนที่ 3 จะให้ละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของ 2 แนวทางนี้ ซึ่งปรากฏอยู่ในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ปี 1999-2000 และตอนสุดท้าย เป็นบทสรุปและการอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการในการนำข้อเสนอดังกล่าวไปเพิ่มเติมในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) โดยปรับให้เข้ากับแบบสำรวจอื่นๆของศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) เพื่อการขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรในระดับโรงเรียนต่อไป

สาระนโยบายที่เป็นพื้นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ความพยายามที่จะเก็บข้อมูลของโรงเรียนเพื่อขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและทรัพยากรออกไปนี้ ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ได้เข้ามาช่วยดำเนินการตามความต้องการของนักวิจัยด้านการเงินเพื่อการศึกษา โดยการปรับปรุงข้อมูลที่จะเก็บให้สอดคล้องกับนโยบายที่สำคัญทางการศึกษา โดยนโยบายดังกล่าวได้จากการทบทวนเอกสาร แล้วนำไปสังเคราะห์ให้เชื่อมโยงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียง 6 คน เกี่ยวกับการปรับปรุงการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรและการเงินทางการศึกษา (ดังที่แสดงไว้ในตาราง 1 พร้อมประเด็นความเห็นสั้นๆ ภายใต้อาตรารายนั้น)

สาระเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรและผลผลิต

ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาที่อยู่ในความสนใจมากที่สุดประการหนึ่ง คือ นโยบายเกี่ยวกับทรัพยากรการศึกษาที่มีผลกระทบต่อนักเรียนที่เป็นผลผลิต มีการวิจัยในเรื่องนี้จำนวนไม่น้อยที่นำข้อมูลระดับเขตการศึกษามาหาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักเรียนเพื่อวัดทรัพยากรที่ใช้ในโรงเรียน แต่การวัดดังกล่าวทำให้ได้เพียงข้อมูลอย่างหยาบๆเกี่ยวกับทรัพยากรที่จัดสรรไปให้แก่ นักเรียนหรือโปรแกรมต่าง ๆ จึงไม่สามารถบอกได้ว่าทรัพยากรที่จัดสรรไปนั้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อนักเรียนเพียงใด เนื่องจากไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นในการจัดสรรทรัพยากรไปให้แก่โรงเรียนและแต่ละโปรแกรมการศึกษา นอกจากนั้น ยังไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรของเขตการศึกษาในการสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนด้วย

ค่าใช้จ่ายและผลกระทบของนโยบายใหม่

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาใหม่ๆ คือ นโยบายเหล่านั้นต้องใช้จ่ายเท่าใดและผลกระทบเป็นอย่างไร การที่จะตอบคำถามนี้ได้จำเป็นที่จะต้องมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณจากเขตการศึกษาไปยังแต่ละโรงเรียนและแต่ละโปรแกรม เช่น ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนของวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ค่าใช้จ่ายสำหรับโรงเรียนรูปแบบใหม่ (the New American School Designs) ค่าใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูรูปแบบใหม่ (เช่น เป็นพี่เลี้ยงช่วยฝึก การทำเครือข่าย และการเรียนเป็นกลุ่ม) เป็นต้น

ความเสมอภาคและความพอเพียง

ในการพิจารณาเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษานั้น โดยปกติมักจะพิจารณาที่นโยบายของรัฐ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในระหว่างที่ผ่านมามีการวิจัยในเรื่องนี้ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลระดับเขตการศึกษา โดยมีเอกสารเผยแพร่อยู่เสมอเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันของค่าใช้จ่ายต่อหัวที่จัดสรรให้แก่เขตการศึกษาต่าง ๆ ในมลรัฐเดียวกันและต่างมลรัฐ แต่การศึกษาเกี่ยวกับความเสมอภาคของการจัดสรรทรัพยากรไปให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตการศึกษาเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ยังไม่มีการศึกษาเท่าที่ควร

ในการปรับปรุงการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้นนี้ ได้มีข้อเสนอให้ใช้ความพอเพียงของทรัพยากรที่จัดสรรให้แก่นักเรียนในการตรวจสอบความเสมอภาคทางการศึกษา เช่น ดูว่าทรัพยากรจำนวนต่ำสุดที่จัดสรรให้แก่โรงเรียนเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสมหรือไม่ หรือมีการจัดสรรทรัพยากรโดยคำนึงถึงความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน โดยจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียนที่มีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ หรือนักเรียนที่ต้องการได้รับการศึกษาพิเศษมากกว่านักเรียนปกติหรือไม่ เป็นต้น

การบริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ในระหว่างที่ผ่านมา ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการปฏิรูปองค์กรของโรงเรียน โดยมอบหมายให้โรงเรียนมีส่วนตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆมากขึ้น แต่เขตการศึกษาที่ดูแลเรื่องนี้มาก่อน ยังไม่มีและยังไม่พร้อมที่จะมอบข้อมูลประกอบการตัดสินใจให้แก่โรงเรียน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณและค่าใช้จ่ายของโรงเรียน เช่น ไม่มีข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบและคำนวณค่าใช้จ่ายของบุคคลากรบางประเภท (เช่น ครูสนับสนุน บุคลากรทางธุรการ) ซึ่งเดิมเคยเป็นข้อมูลค่าใช้จ่ายบุคคลากรของเขตการศึกษา ทำให้โรงเรียนไม่อาจประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายได้ โรงเรียนจึงต้องไปหาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรบุคคลจากโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาเป็นตัวเทียบเคียงเพื่อการตัดสินใจ

การตรวจสอบ

ความสำคัญของข้อมูลค่าใช้จ่ายของโรงเรียนคือ ทำให้รู้ว่าทรัพยากรถูกใช้ไปตามเจตน์จำนงค์หรือไม่ และทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองและสมาชิกของชุมชนรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในโรงเรียน ในขณะเดียวกัน ก็ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ของมลรัฐ รัฐบาลกลาง และมูลนิธิเอกชน รู้ถึงการใช้จ่ายทรัพยากรของโปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ

ความสนใจของรัฐสภาและคำถามของสาธารณชน

ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ(NCES) มักจะได้รับการร้องขอจากผู้กำหนดนโยบายและผู้เกี่ยวข้องให้ตอบคำถามในประเด็นที่น่าสนใจอยู่เสมอ เช่น จาก พรบ.การปรับปรุงโรงเรียนของอเมริกา ปี1994 (Improving American's Schools Act of 1994) รัฐสภาได้ขอให้คณะกรรมการของศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ ศึกษารวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารโรงเรียนและเขตการศึกษา องค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาศรษฐกิจระหว่างประเทศ (OECD) ขอให้รายงานค่าใช้จ่ายที่จัดสรรสำหรับการจัดการศึกษา

ระดับประถมและมัธยมศึกษา เป็นต้น รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนด้วย จากคำถามต่าง ๆ ดังกล่าว ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติจึงต้องพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานและผู้สนใจได้อย่างเต็มที่

วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรระดับโรงเรียน

ในปี 1997 ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ได้ขอให้สถาบันเพื่อการวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา (AIR) พัฒนาวิธีการในการเก็บข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรในโรงเรียนของรัฐและเอกชนทั้ง 2 วิธีคือ วิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร (Resource Cost Model-RCM) และวิธีตามแนวทางการเงินแบบดั้งเดิม (traditional finance approach) โดยคณะนักวิจัยของสถาบันเพื่อการวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา (AIR) ในเมือง Palo Alto มลรัฐ California นำโมเดลต้นทุนทรัพยากรไปใช้ ส่วนคณะนักวิจัยที่ศูนย์วิจัย Pelavin, Washington D.C. นำวิธีตามแนวทางการเงินแบบดั้งเดิมไปใช้ โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดของทั้ง 2 วิธี ต่อไป

ภาพรวมของวิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรในการศึกษา

วิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร เป็นวิธีวิเคราะห์ทรัพยากรของโรงเรียนแบบล่างขึ้นบน โดยนำเอาทรัพยากรที่ใช้ในแต่ละโปรแกรมการศึกษามารวมกัน ซึ่งตรงข้ามกับระบบบัญชีทรัพยากรแบบดั้งเดิม ที่แยกงบประมาณตามหมวดค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด วิธีดังกล่าวมีขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดประเภทของทรัพยากรในเชิงกายภาพ (เช่น ครู หนังสือ ฯลฯ) ที่ใช้ในทุก ๆ โปรแกรมการศึกษา
- 2) วัดจำนวนหรือขนาดของทรัพยากรประเภทต่างๆที่ใช้ในการจัดการศึกษา
- 3) กำหนดราคาทรัพยากรแต่ละประเภท
- 4) นำทรัพยากรทั้งหมดที่ใช้ในทุกโปรแกรมการศึกษา มาคิดราคาเพื่อหาค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ทั้ง 4 ขั้นตอนเสนอไว้ในตารางที่ 2 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่คณะทำงานคำนวณโดยใช้ข้อมูลของโรงเรียน Rosemont ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนทั้งหมด 400 คน แม้ว่าตัวอย่างนี้จะรวมทุกโปรแกรมของโรงเรียนก็ตาม แต่ก็แสดงให้เห็นว่าวิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร สามารถใช้คำนวณทรัพยากรของโปรแกรมเฉพาะ เช่น โปรแกรมการศึกษาพิเศษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ส่วนรายละเอียดข้อมูลที่ต้องการรวบรวม จะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งตัวอย่างในตารางที่ 2 นี้ กำหนดข้อมูลทรัพยากรบุคคลโดยนับตั้งแต่ครูอาจารย์ไปจนถึงยามรักษาความปลอดภัย ออกเป็น 21 ประเภท จากเดิมที่มีอยู่เพียง 2-3 ประเภท ด้วยการแยกประเภทของครูอาจารย์และบุคลากรให้ละเอียดมากขึ้น เช่น ครูสอนเด็กที่ใช้สองภาษา ครูการศึกษาพิเศษ ครูสอนวิชาสามัญ ครูที่เป็นผู้อำนวยการด้านการอ่าน หมอรักษาการพูด หมอทางด้านโสต หรือพนักงานซ่อมบำรุง เป็นต้น แต่ในเชิงอุดมคติแล้ว ควรทำการเก็บข้อมูลบุคลากรที่ทำการสอนในโปรแกรมที่ต้องการวิจัยของโรงเรียนเหล่านั้น รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับตำราต่างๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรอื่นๆที่ไม่ใช่บุคคลให้ครบถ้วนด้วย

หลังจากที่ได้กำหนดประเภทของทรัพยากรและบุคลากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวัดจำนวนทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษา ทรัพยากรแต่ละประเภทสามารถวัดได้ด้วยวิธีการต่างๆ กันไป เช่น ทรัพยากรบุคคลอาจวัดได้จาก จำนวนบุคลากร การเทียบเวลาที่ปฏิบัติงานแล้วคิดเป็นจำนวนบุคลากรเต็มเวลา (Full-Time Equivalent-FTE) จำนวนชั่วโมงที่ทำงาน จำนวนวันที่ให้บริการ เป็นต้น (ดังเช่นในตารางที่ 2) จำนวนบุคลากรที่ทำงานในโรงเรียนแต่ละแห่งอาจมีความซับซ้อน หากบุคลากรผู้นั้นปฏิบัติงานในโรงเรียนหลายแห่ง เช่น ครูสอนดนตรีบางคนทำงาน 3 วันที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง และอีก 2 วันที่โรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งถือได้ว่าครูคนนี้เป็นบุคลากรของโรงเรียนทั้งสองแห่ง แต่ถ้าดูเวลาที่ปฏิบัติงาน จะเห็นได้ว่าครูคนนี้ทำงานเพียง 0.6 ของเวลาที่ปฏิบัติงานเต็ม (FTE) หรือคิดเป็นจำนวนบุคลากรเต็มเวลาเพียง 0.6 คน สำหรับโรงเรียนแรก การวัดจำนวนบุคลากรจากเวลาที่ปฏิบัติงาน(FTE) เช่นนี้ แม้จะเป็นเรื่องยาก แต่ก็เป็นการวัดจำนวนบุคลากรที่ถูกต้องแม่นยำ (accurate) กว่าที่วัดด้วยวิธีธรรมดาๆ ทั่วไป ที่วัดจากจำนวนคนเพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงเวลาที่ปฏิบัติงานว่าเป็นการทำงานเต็มเวลาหรือเป็นบุคลากรที่ทำงานเพียงบางเวลาเท่านั้น

ขั้นตอนต่อไปที่จะต้องดำเนินการ คือ การกำหนดราคาให้แก่ทรัพยากรประเภทต่างๆ เพื่อนำไปคำนวณค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทั้งหมด วิธีการหนึ่งในการกำหนดราคาทรัพยากร คือ การหาราคาเงินเดือนที่แท้จริง (actual price) จากข้อมูลเงินเดือนและค่าตอบแทนที่จ่ายให้แก่บุคลากร และการหาราคาของทรัพยากรประเภทอื่นๆ จากที่จ่ายไปสำหรับทรัพยากรนั้นๆ ตารางที่ 2 เป็นตัวอย่างของการใช้เงินเดือนที่แท้จริงวิเคราะห์ทรัพยากรบุคคลของโรงเรียน Rosemont โดยการจัดสรรเงินที่ไม่ใช่ค่าจ้าง (fringe benefit rate) จำนวน 28% ให้แก่ลูกจ้างแต่ละประเภท ส่วนอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการกำหนดราคาของทรัพยากร คือ การกำหนดราคามาตรฐานของเงินเดือน ค่าตอบแทน และราคาส่งของต่างๆ โดยใช้ข้อมูลระดับชาติ ซึ่งทำให้นักวิจัยสามารถเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้จัดการศึกษาในแต่ละแห่งแต่ละกรณีได้ โดยควบคุมหรือจำกัดความแตกต่างของราคาในแต่ละท้องถิ่นออกไป และยังช่วยตอบคำถามในเรื่องความแตกต่างของปริมาณทรัพยากรที่ใช้กับผลการศึกษาที่ได้รับด้วย

ข้อเสนอใหม่ในการเก็บข้อมูลโดยใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรผ่านการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS)

จากรายงานการปฏิบัติงานของศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติที่ตีพิมพ์เมื่อเร็วๆ นี้ Levine และคณะเสนอว่าควรนำโมเดลต้นทุนทรัพยากรมาใช้ในการเก็บข้อมูลทรัพยากรบุคคล โดยใช้แบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Staff Listing Form) ที่หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ช่วยเป็นผู้กรอก ผนวกไปในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) แบบฟอร์มนี้ได้รวมข้อมูลของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งจำนวนชั่วโมง/สัปดาห์ที่แต่ละคนทำการสอน ทำงานบริหาร และสนับสนุนการสอนด้วย ซึ่งจะทำให้การวัดจำนวนชั่วโมงการทำงานในกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละสัปดาห์ของบุคลากรในโรงเรียนมีความถูกต้อง แบบฟอร์มนี้เป็นแบบฟอร์ม

ที่ขยายขอบเขตข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Staff Listing Form) ที่มีอยู่เดิม และเคยมีการนำข้อมูลจากแบบฟอร์มนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ด้วย แต่ยังไม่เคยนำข้อมูลจากแบบฟอร์มนี้มาใช้ในการวิเคราะห์เลย

จากความสนใจที่จะเปรียบเทียบทรัพยากรของโรงเรียนโดยควบคุมความแตกต่างของราคาในพื้นที่ต่างๆ Levine และคณะจึงได้เสนอให้มีการกำหนดราคามาตรฐานให้กับทรัพยากรบุคคลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Staff Listing Form) ซึ่งข้อมูลราคามาตรฐานดังกล่าว อาจวิเคราะห์จากเงินเดือนของครู ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ธุรการ ที่ได้จากการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS) ได้

ภาพรวมของวิธีการการเงินแบบดั้งเดิม (Traditional Finance Approach)

วิธีการการเงินแบบดั้งเดิมเป็นวิธีที่อิงข้อมูลค่าใช้จ่ายที่เก็บรวบรวมจากระบบบัญชีของเขตการศึกษาหรือของโรงเรียนเอกชน โดยจำแนกตามหน้าที่ เป้าหมาย และโปรแกรมการศึกษา ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละเขตการศึกษาและมลรัฐ แต่ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยหน้าที่หลัก ได้แก่ การสอน การบริหาร การสนับสนุนการสอน และหน้าที่ปฏิบัติการและบำรุงรักษา ข้อมูลที่บันทึกในระบบบัญชีจะเป็นข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ได้แก่ เงินเดือน วัสดุครุภัณฑ์ และการให้บริการต่างๆตามเงื่อนไขข้อกำหนด แต่ก็มีระบบบัญชีจำนวนไม่น้อยที่บันทึกค่าใช้จ่ายตามโปรแกรมการจัดการศึกษา เช่น การศึกษาสายสามัญ การอาชีวศึกษา เป็นต้น

ระบบบัญชีค่าใช้จ่ายที่จำแนกตามหน้าที่ วัตถุประสงค์ และโปรแกรมการศึกษาดังกล่าว ทำให้เกิดการสำรวจเกี่ยวกับการเงินเพื่อการศึกษาในหลายแห่ง เช่น การสำรวจการเงินเพื่อการศึกษาของรัฐ (National Public Education Finance Survey) ที่ให้ทุกมลรัฐรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของแต่ละหน้าที่ โดยจำแนกตามวัตถุประสงค์และโปรแกรมการศึกษา ทั้งนี้ ศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติได้ทำการพัฒนาคู่มือการทำบัญชีแห่งชาติ ที่เรียกว่า หลักการทำบัญชีการเงินสำหรับระบบโรงเรียนของท้องถิ่นและของมลรัฐ (Fundamentals of Financial Accounting for Local and State School Systems) ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก่มลรัฐในการเก็บข้อมูลดังกล่าวด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายของเขตการศึกษาและโรงเรียนด้วยวิธีการเงินแบบดั้งเดิมนี้อาจประสบกับปัญหาหลายประการ คือ ปัญหาแรก เขตศึกษามักจะไม่ปฏิบัติตามคู่มือการทำบัญชีที่ศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติกำหนด และไม่มีความแน่นอนในการจำแนกค่าใช้จ่าย เช่น ศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้เงินเดือนของผู้บริหารเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหาร แต่เขตการศึกษาหลายแห่งจัดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอน หรือศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติได้ทำการจำแนกค่าใช้จ่ายการให้บริการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและการให้บริการเพื่อสนับสนุนนักเรียน ออกเป็น “การให้บริการเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน” ได้แก่ การบริการของห้องสมุดและการพัฒนาวิชาชีพ และ “การให้บริการเพื่อสนับสนุนนักเรียน” ได้แก่ การให้บริการทางสุขภาพ การแนะแนว และการติดตามผู้ขาด

เรียน(attendance service) แต่บางมลรัฐกลับให้เขตการศึกษาจัดประเภทการให้บริการทุกชนิดเป็น "การบริการสนับสนุน" เพียงประเภทเดียว ดังนั้น ศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติจึงต้องกำหนดนิยามที่เป็นมาตรฐานเดียวกันให้กับระบบบัญชีของทุกท้องถิ่นด้วย

ปัญหาประการที่สอง คือ ระบบบัญชีของเขตการศึกษาหลายแห่งไม่ได้แสดงการจัดสรรเงินไปให้แก่โรงเรียน ทั้งที่เขตการศึกษามีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายของโรงเรียนด้วย แต่โรงเรียนเอกชนไม่มีปัญหาเหล่านี้ แม้ว่าบางแห่งอาจจะประสบกับความยุ่งยากในทำนองเดียวกัน คือ ต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างค่าใช้จ่ายของโรงเรียนกับค่าใช้จ่ายของโบสถ์ที่ให้การอุปถัมภ์โรงเรียนก็ตาม

การแก้ปัญหาการเก็บรวบรวมข้อมูลการเงินของโรงเรียนด้วยระบบบัญชีนี้ อาจทำได้โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (software packages) เช่น InSite หรือ "รูปแบบการวิเคราะห์การเงินเพื่อการศึกษา" (The Finance Analysis Model for Education) ที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้การจำแนกประเภทข้อมูลในระบบบัญชีโรงเรียนของท้องถิ่นสามารถใช้ได้กับระบบบัญชีมาตรฐานที่จัดทำขึ้น การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (software packages) นี้ เขตการศึกษาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จัดสรรไปให้แก่โรงเรียน เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทางของครู ซึ่งเขตการศึกษาอาจจัดสรรโดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น การใช้สอยพื้นที่อาคาร จำนวนนักเรียนที่มาเรียน หรือจำนวนนักเรียนที่ต้องรับ-ส่ง เป็นต้น ระบบนี้มีข้อดีคือข้อมูลได้มาจากการบันทึกข้อมูลตามที่เป็นจริงของเขตการศึกษา แต่เขตการศึกษาต้องซื้อโปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้เอง รวมทั้งต้องใช้เวลาในช่วงปีแรกจัดทำข้อมูลระบบบัญชีท้องถิ่นให้สอดคล้องกับหน้าที่และโปรแกรมการศึกษาของโรงเรียน ตามที่โปรแกรมสำเร็จรูปกำหนด

ข้อเสนอใหม่ในการเก็บข้อมูลการเงินผ่านทาง การสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS)

จากการที่ได้พัฒนาและจัดทำข้อเสนอให้เก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายของโรงเรียนของรัฐและเอกชนด้วยแบบสำรวจที่ให้ผนวกเป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) นั้น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องรายงานค่าใช้จ่ายโดยจำแนกตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ ดังที่แสดงไว้ในตาราง ที่ 3 ซึ่งได้แบ่งหน้าที่ต่างๆ ให้อย่างกว้างๆ เพื่อไม่ให้เป็นการแก่ผู้ที่กรอกแบบสำรวจมากนัก เช่น รวมข้อมูลค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและการให้บริการนักเรียนไว้เป็นประเภทเดียวกัน มิใช่เป็น 2 ประเภทอย่างที่คุณยข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ในระบบบัญชี และรวมหน้าที่ด้านการบริหาร ที่ศูนย์ข้อมูลสถิติการศึกษาแห่งชาติจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ การบริหารทั่วไป ธุรการ และการให้บริการสนับสนุนการเรียนการสอนโรงเรียน เป็นหน้าที่ด้านการบริหารเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายบางประเภทก็ไม่ได้เก็บข้อมูลอย่างละเอียดเหมือนกับการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายเงินเดือน หรือค่าใช้จ่ายดำเนินการอื่นๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ค่าตอบแทน และหนี้ผูกพัน เป็นต้น

แบบสอบถามนี้จะส่งไปยังเจ้าหน้าที่ธุรการของเขตการศึกษา ส่วนโรงเรียนเอกชนจะส่งให้แก่หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้จัดการด้านธุรการ สำหรับโรงเรียนรัฐบาล ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรซึ่งจำแนกตามวัตถุประสงค์การศึกษาจะมีการเก็บรวบรวมเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายของเขตการศึกษา ค่าใช้จ่ายของสำนักงานกลาง และค่าใช้จ่ายของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายที่สำนักงานกลาง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารทั่วไป (เช่น ที่สำนักงานผู้อำนวยการ) การบริหารธุรการ การประสานงานเพื่อให้บริการสนับสนุนการเรียนการสอน และการปฏิบัติการและการซ่อมบำรุง เป็นต้น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดนี้จัดเป็นค่าใช้จ่ายเฉพาะที่โรงเรียน โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายเพื่อการปฏิบัติงานที่สำนักงานกลาง และเพื่อให้สอดคล้องกับระบบบัญชีของเขตการศึกษา ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนที่เขตการศึกษาเป็นผู้รายงานนี้จะแยกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ค่าใช้จ่ายที่แท้จริงของโรงเรียน เขตการศึกษาจะต้องกรอกข้อมูลค่าใช้จ่ายที่แท้จริงของโรงเรียน เพื่อเป็นการยืนยันว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้ถูกส่งไปให้แก่โรงเรียนจริง แต่ถ้าในระบบบัญชีการเงินของเขตการศึกษาไม่ได้แสดงการจัดสรรค่าใช้จ่ายให้แก่โรงเรียน เขตการศึกษาจะต้องระบุค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นศูนย์

ส่วนที่ 2 ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนที่เขตการศึกษาไม่ได้ส่งไปที่โรงเรียน เป็นข้อมูลค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางการศึกษาของโรงเรียนที่เขตการศึกษาไม่ได้ส่งไปให้โรงเรียน ได้แก่ เงินเดือน/ค่าจ้างของบุคลากรที่สอนเป็นบางเวลาหรือในกรณีที่เป็น (เช่นครูสอนดนตรี นักจิตวิทยา พนักงานซ่อมบำรุง) และค่าใช้จ่ายของบุคลากรหรือวัสดุที่สำนักงานกลางเป็นผู้จ่าย เพื่อการให้บริการการศึกษาของโรงเรียน (เช่น นางพยาบาล ค่าสาธารณูปโภคที่ออกไปเสริมรวมกับส่วนกลาง) ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จึงรวมค่าใช้จ่ายทุกชนิด ยกเว้นในส่วนที่เป็นของสำนักงานกลางเอง

การคาดประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการของโรงเรียนแต่ละแห่งในเขตการศึกษา ทำได้โดยการนำค่าใช้จ่ายในส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายจริงของโรงเรียน มารวมกับส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายของโรงเรียนที่รวมอยู่กับค่าใช้จ่ายของเขตการศึกษา แบบสอบถามส่วนที่ 2 ไม่ได้กำหนดให้เขตการศึกษาแยกค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้ส่งไปให้แก่โรงเรียนออกมาให้ชัดเจน เพราะไม่ต้องการให้เป็นภาระแก่ผู้กรอกแบบสอบถามมากนัก โดยทางศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติได้ใช้ข้อมูลจำนวนนักเรียนและข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่ได้จากคำถามอื่นๆ ในแบบสำรวจ มาคำนวณค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ของโรงเรียนเมื่อทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4 เป็นตัวอย่างข้อมูลค่าใช้จ่ายของโรงเรียน Rosemont (ซึ่งได้แสดงข้อมูลบุคลากรของโรงเรียนในตารางที่ 2 แล้ว) ประกอบด้วย

1. ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอน ได้แก่ เงินเดือนและค่าตอบแทนครุรวมทั้งเงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรที่รวมอยู่ที่เขตการศึกษา (ในตาราง 4 ค่าตอบแทนครูสอนดนตรีและศิลปะที่สอน

ให้แก่โรงเรียน Rosemont ประมาณ 50,000 เหรียญ) และค่าวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอนนี้ตกประมาณ 60% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโรงเรียน

2. ค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและการให้บริการนักเรียน มีจำนวนประมาณ 14% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด โดยรวมค่าใช้จ่ายของบุคลากรที่เข้าร่วมกันระหว่างโรงเรียนต่างๆ แต่นับรวมเป็นค่าใช้จ่ายส่วนกลางของเขตการศึกษาได้ด้วย เช่น เงินเดือนและค่าตอบแทนของบรรณารักษ์ พยาบาล นักจิตวิทยา สังคม และหมอที่รักษาผู้มีปัญหาการพูด

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารการศึกษาทั้งหมดได้จัดสรรไปให้แก่โรงเรียนแต่ละแห่งแล้ว จึงไม่มีค่าใช้จ่ายส่วนนี้อยู่ที่เขตการศึกษา

ค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนทั้งหมดที่คำนวณด้วยวิธีการเงินแบบดั้งเดิม (ในตารางที่ 4) กับที่คำนวณโดยใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร (ในตารางที่ 2) แตกต่างกันเป็นจำนวนเงินถึง 2,300 เหรียญ เนื่องจากการคำนวณด้วยรูปแบบการเงินแบบดั้งเดิม ที่จำแนกบุคลากรตามหน้าที่การปฏิบัติงานและวัตถุประสงค์ ได้รวมค่าใช้จ่ายของครูและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการสอนและค่าใช้จ่ายของบุคลากรฝ่ายซ่อมบำรุงซึ่งรวมอยู่กับเขตการศึกษาได้ด้วย ขณะที่ค่าใช้จ่ายที่คำนวณโดยใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร ไม่ได้กำหนดให้บุคลากรฝ่ายซ่อมบำรุงเป็นบุคลากรของโรงเรียนที่จะต้องนำมาคำนวณค่าใช้จ่ายด้วย เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติงานอยู่ที่โรงเรียน เงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีทั้งสองจึงมีจำนวนที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก และไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้โดยง่าย เพราะวิธีของโมเดลต้นทุนทรัพยากร คำนวณโดยใช้ราคามาตรฐานแห่งชาติแทนการใช้เงินเดือนที่แท้จริงของบุคลากรแต่ละคน อีกทั้งค่าใช้จ่ายที่ใช้วิธีการเงินแบบดั้งเดิม ยังรวมค่าวัสดุครุภัณฑ์และการจ้างเหมาบริการ (contracted services) ซึ่งวิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรไม่ได้นำมาคำนวณรวมไว้ด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนโดยการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน

ในเดือนมกราคม 1998 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินเพื่อการศึกษาได้พบกับคณะทำงานจากศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) และสถาบันเพื่อการวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา (AIR) เพื่อให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลโรงเรียนโดยโมเดลต้นทุนทรัพยากรกับวิธีการเงินแบบดั้งเดิม (traditional finance approach) คณะทำงานด้านเทคนิคซึ่งประกอบด้วยคนในกลุ่มต่างๆข้างต้นได้เสนอให้ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรในการเก็บข้อมูลบุคลากร และใช้วิธีการเงินแบบดั้งเดิม (traditional finance approach) ในการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายทางการศึกษา โดยให้จัดทำเป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ปี 1999-2000

ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ได้จากทั้ง 2 วิธีนี้ เป็นที่คาดหมายกันว่าจะสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาได้อย่างเต็มที่ กล่าวคือ วิธีการเงินแบบดั้งเดิมจะให้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งของโรงเรียนและเขตการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อหัวของโรงเรียนแต่ละแห่ง รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ (การเรียนการสอน การบริหาร) ส่วนวิธีที่ใช้

โมเดลต้นทุนทรัพยากร จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและผลที่ได้รับจากการจัดการศึกษาได้มากขึ้น ถ้ามีการนำข้อมูลบุคลากรและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการจัดการศึกษาแต่ละโปรแกรมการศึกษามาวิเคราะห์ร่วมกัน เช่น วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างโปรแกรมการศึกษาพิเศษ กับ โปรแกรมการศึกษาชดเชยของคนบางกลุ่ม (compensatory education) เป็นต้น

การนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการเงินแบบดั้งเดิมกับวิธีที่ใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากร มาวิเคราะห์ร่วมกันนี้ ให้ประโยชน์หลายประการ เช่น นักวิเคราะห์สามารถประมาณการเงินเดือนต่อหัวที่ใช้ในการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนของรัฐและเอกชนโดยการนำข้อมูลบุคลากรที่ได้จากวิธีโมเดลต้นทุนทรัพยากร (เช่น จำนวนครูที่สอนสายสามัญ ครูที่สอนการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กที่พูดสองภาษาหรือเด็กที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และครูอื่นๆ) มาใช้ในการหาความแตกต่างของค่าใช้จ่ายนี้ อย่างไรก็ตาม ได้มีข้อเสนอว่าควรมีการพิจารณาและสำรวจในเรื่องความแตกต่างของคุณภาพและเงินเดือน/ค่าตอบแทนระหว่างบุคลากรในโรงเรียนของรัฐและเอกชน โดยใช้การสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนนี้เช่นกัน

การที่เจ้าหน้าที่ของศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) ซึ่งรับผิดชอบดูแลการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ได้ขยายงานการเก็บข้อมูลโดยนำแบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Teacher Listing Forms) ซึ่งมักจะมีอัตราการตอบกลับต่ำและเสี่ยงต่อความเที่ยงตรง (validity) มาใช้ รวมทั้งยังได้นำแบบสอบถามในส่วนของข้อมูลการเงินของโรงเรียนที่เคยแยกออกไปแล้วกลับเข้ามารวมใหม่ ทำให้การสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ รวมถึงงบประมาณที่ต้องใช้จ่ายเพื่อการเก็บข้อมูลเหล่านี้มากขึ้น กลุ่มผู้ทำงานด้านเทคนิคจึงได้เสนอให้ลดขนาดข้อมูลในส่วนที่เก็บโดยใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรลง พร้อมกับดำเนินการพัฒนาเครื่องมือการเก็บข้อมูลของวิธีการเงินแบบดั้งเดิม (traditional finance) ให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะสำหรับการเก็บข้อมูลทั้งสองส่วนนี้ ซึ่งจะกล่าวต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการเก็บข้อมูลโดยใช้โมเดลต้นทุนทรัพยากรในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS)

ข้อเสนอที่ให้มีการปรับปรุงการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรบุคคลนั้น ได้เสนอให้มีการเก็บโดยใช้เครื่องมือที่แก้ไขแล้ว 2 ชุดคือ แบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Teacher Listing Forms) และแบบสอบถามโรงเรียนของรัฐและเอกชน ไปกับการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS)ที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว โดยคณะที่ทำงานด้านเทคนิคได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ข้อมูลที่ได้จากแบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Teacher Listing Forms) จะต้องเก็บไว้ในฐานข้อมูลสำหรับวิเคราะห์ต่อไป ซึ่งทำให้นักวิจัยสามารถใช้รายละเอียดข้อมูลครูของโรงเรียนที่เก็บเป็นฐานข้อมูลไว้แล้วนี้ได้อย่างสมบูรณ์ ข้อมูลเหล่านี้ได้แก่ ระดับชั้นที่สอนวิชาที่สอน สอนเต็มเวลาหรือสอนเป็นบางเวลา ความมีจริยธรรม คุณธรรม และสถานภาพของครูในแง่ต่างๆ เป็นต้น และถ้าผลการทดสอบแบบสำรวจในภาคสนามเป็นที่น่าพอใจ ก็จะขยายการเก็บข้อ

มูลค่าให้มากขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับสถานภาพการปฏิบัติงาน (เช่น □ ของการปฏิบัติงานเต็มเวลา, □ ถึง □ ของการปฏิบัติงานเต็มเวลา, หรือ □ ถึง $\frac{1}{3}$ ของการปฏิบัติงานเต็มเวลา) รวมทั้งในเรื่องของ การศึกษาพิเศษด้วย (เช่น เป็นผู้สอนเด็กพิเศษหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะใช้เวลาในการปฏิบัติงาน ที่โรงเรียนมาก-น้อยต่างกัน)

คณะกรรมการด้านเทคนิคคณะนี้ไม่ได้เสนอให้ใช้แบบฟอร์มข้อมูลรายบุคคล (Teacher Listing Forms) ที่เพิ่มเนื้อหาและคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมบุคลากรทุกคนในโรงเรียนมากขึ้น เนื่องจาก จะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่โรงเรียน แต่คณะกรรมการได้เสนอให้เพิ่มคำถามที่เกี่ยวกับบุคลากรประเภทต่างๆ ในแบบสอบถามโรงเรียนของรัฐและเอกชนที่ใช้อยู่เดิม ซึ่งจะไม่ทำให้เป็นภาระแก่ผู้ที่กรอกแบบฟอร์มมากนัก (ประเภทของบุคลากรที่เพิ่มขึ้นแสดงด้วยตัวอักษรเข้มในตารางที่ 5) โดยหัวหน้าสถานศึกษาจะต้องรายงาน จำนวนบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลาและที่ทำงานเป็นบางเวลาในแต่ละประเภท ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัด จำนวนบุคลากร และไม่ต้องประมาณการในส่วนของบุคลากรที่ทำงานเป็นบางเวลา

เนื่องจากมีข้อมูลเงินเดือนครูและหัวหน้าสถานศึกษา (ที่ไม่ใช่ค่าตอบแทน) ซึ่งได้จากการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนอยู่แล้ว คณะทำงานฯ จึงไม่ได้เสนอให้เก็บข้อมูลเงินเดือน/ค่าตอบแทนของ บุคลากรประเภทต่างๆที่เพิ่มขึ้นนี้ เข้าไปในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็น ว่าคณะกรรมการชุดนี้สนใจและให้ความสำคัญกับข้อมูลบุคลากรมากกว่าข้อมูลเงินเดือน/ค่าตอบแทนของ บุคลากรที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ยังมีทางเลือกอื่นที่จะทำให้ได้ข้อมูลเงินเดือน/ค่าตอบแทนที่ควรจะต้อง เก็บเพิ่มนี้ได้ เช่น โดยการใช้ข้อมูลจากการสำรวจประชากร (Current Population Survey-CPS) ซึ่ง ในระยะที่ผ่านมามีการเก็บข้อมูลเงินเดือนในรอบหนึ่งปีของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างของประชากร ทั้งประเทศ โดยจำแนกตามอาชีพ อุตสาหกรรม และประเภทของผู้ว่าจ้าง จึงเป็นไปได้ที่จะนำข้อมูล จากการสำรวจประชากร (CPS) มาประมาณการเงินเดือน/ค่าตอบแทนของอาชีพ/งานประเภทต่างๆ เพื่อ คาดประมาณเงินเดือนของบุคลากรในโรงเรียนได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น เงินเดือนของเลขานุการที่ทำงาน ให้แก่รัฐบาลท้องถิ่น สามารถนำมาใช้คาดประมาณเงินเดือนโดยเฉลี่ยของเลขานุการโรงเรียนได้ และเงินเดือน โดยเฉลี่ยของผู้ที่ให้บริการทำความสะอาดอาคารให้กับรัฐบาลท้องถิ่น สามารถนำมาใช้คาดประมาณ เงินเดือนโดยเฉลี่ยของผู้ดูแลสถานที่ของโรงเรียน (custodian) ได้

ในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือน/ค่าตอบแทนของบุคลากรประเภทต่างๆที่เพิ่มขึ้นนี้ ต้องคำนึงถึง ค่าตอบแทนบุคลากรที่กำหนดอย่างเหมาะสมด้วย คณะทำงานด้านเทคนิคจึงได้เสนอแนะให้เพิ่มประเด็น เกี่ยวกับผลประโยชน์ต่างๆที่บุคลากรเหล่านี้ได้รับ เข้าไปในการสำรวจค่าใช้จ่ายทางการศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) เช่น เจ้าหน้าที่ธุรการ ซึ่งเป็นผู้ที่ควรจะต้องได้รับการสำรวจตั้งแต่เริ่มมีการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนแล้ว

ข้อเสนอแนะสำหรับการเก็บข้อมูลการเงินโดยการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS)

คณะทำงานด้านเทคนิคต่างมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายโดยผนวกเข้ากับข้อมูลบุคลากรดังที่กล่าวถึงข้างต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มากำหนดค่าใช้จ่ายต่อหัวและจัดสรรทรัพยากรให้กับการดำเนินงานต่างๆ ทั้งของเขตการศึกษาและโรงเรียน แต่ไม่มีข้อเสนอแนะใดๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเครื่องมือการเก็บข้อมูลของโรงเรียนของรัฐและเอกชน อย่างไรก็ตามนักวิจัยหลายคนแนะนำให้ลดรายละเอียดของข้อมูลในเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลให้น้อยลง เพื่อช่วยลดความสิ้นเปลืองของวัสดุอุปกรณ์และค่าใช้จ่าย

เครื่องมือการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายโรงเรียนของรัฐนี้ มีเวลาสำหรับการปรับปรุงมากกว่าเครื่องมือการเก็บข้อมูลบุคลากร เนื่องจากการสำรวจค่าใช้จ่ายควรจะทำเมื่อสิ้นปีการศึกษาไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ถูกต้องแท้จริง ดังนั้น ถ้าทำการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี 1999 ซึ่งเป็นช่วงต้นปีการศึกษา การสำรวจค่าใช้จ่ายก็ควรจะต้องดำเนินการในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี 2000 เพราะค่าใช้จ่ายต่างๆของการจัดการศึกษาของปี 1999 เสร็จสิ้นแล้ว ด้วยวิธีการเช่นนี้ ในการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายต่างๆ ข้อมูลบุคลากร และข้อมูลอื่นๆ จึงควรใช้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างชุดเดียวกัน

แบบสำรวจข้อมูลการเงินของโรงเรียนเอกชนได้รับการพัฒนาและทดสอบในโรงเรียนเอกชน 17 แห่ง แล้วนำไปผนวกกับเครื่องมือการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายของโรงเรียน ซึ่งรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และทรัพยากรที่โรงเรียนได้รับจัดสรรเอาไว้ด้วย ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ข้อมูลนี้จะต้องระบุปริมาณของบริการและวัสดุต่างๆที่หน่วยงานของรัฐ สถาบันศาสนา พ่อแม่ผู้ปกครอง และหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆให้การสนับสนุนแก่โรงเรียนในแบบสอบถามนี้ เช่น การรับ-ส่งนักเรียน การสอนเสริม การดูแลโรงเรียน/นักเรียน การดูแลรักษาหนังสือของโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับการบริจาค และแรงงานอาสาสมัครช่วยงานของโรงเรียน เป็นต้น และเนื่องจากโรงเรียนเอกชนอาจมีปฏิกิริยาต่อต้านการเพิ่มข้อมูลเหล่านี้เข้าไปในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความไว้วางใจของรัฐบาล ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ จึงต้องทำงานอย่างใกล้ชิดกับสมาคมโรงเรียนเอกชนต่างๆ ที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาเครื่องมือการสำรวจนี้เป็นพิเศษ ซึ่งก็ได้รับความสนใจและสนับสนุนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้เป็นอย่างดี

ข้อมูลทรัพยากรจากการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS) : การก้าวไปข้างหน้าทีละน้อย

ข้อเสนอที่ให้นำทรัพยากรและค่าใช้จ่ายเข้าไปรวมไว้ใน การสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน เป็นก้าวอย่างสำคัญของการจัดสรรทรัพยากรไปยังโรงเรียนหลายประการ คือ สามารถเปรียบเทียบทรัพยากรและแบบแผนการใช้ทรัพยากรของโรงเรียนในเขตการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งสามารถประมาณการทรัพยากรในระดับชาติได้ เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน สามารถใช้เป็นตัวแทนในระดับมลรัฐได้ และยังสามารถใช้วิเคราะห์การจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ตามลักษณะการให้

บริการและโปรแกรมการศึกษาของโรงเรียน รูปแบบองค์กร และคุณลักษณะของโรงเรียนด้วย เพราะการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนได้คัดเลือกและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะโรงเรียนไว้มากมาย อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียนก็มีขนาดใหญ่พอ ที่จะใช้เป็นตัวแทนในการวิเคราะห์หลังไปถึงกลุ่มย่อยที่มีลักษณะเฉพาะได้ด้วย เช่น วิเคราะห์การจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ของรัฐที่อยู่ในเขตยากจนในเมือง โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐที่อยู่ชานเมือง หรือโรงเรียนประถมศึกษาของคาทอลิก เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของครูและผู้บริหารที่วัดได้จากจำนวนปีทางการศึกษาและประสบการณ์ มาวิเคราะห์การจัดสรรทรัพยากรได้เช่นกัน ที่สำคัญ คือ การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและบุคลากรระหว่างโรงเรียนของรัฐและเอกชนจากข้อมูลที่เก็บได้นี้ ทำให้ผลการสำรวจและการวิเคราะห์ที่มีพลังและความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีข้อพึงระมัดระวัง 3-4 ประการ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูลทรัพยากรและการเงินของโรงเรียนในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งการวิเคราะห์ที่สามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องทรัพยากรทางการศึกษา คือ ประการแรก เครื่องมือการเก็บข้อมูลยังต้องมีการพิจารณาในรายละเอียดของข้อมูลที่จะจัดเก็บ จึงยังไม่ให้นำไปใช้ทดสอบภาคสนามกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ จนกว่าจะได้ข้อสรุปของวิธีการที่เหมาะสม จากการทดสอบการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS) ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง ปี 1999 นี้

ประการที่สอง การสำรวจระดับชาติดังเช่นการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) นี้ เป็นเพียงวิธีการหนึ่งที่ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติใช้เพื่อการเก็บข้อมูลทรัพยากรโรงเรียนเท่านั้น กล่าวคือจากการที่คณะทำงานด้านเทคนิคพบปะกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินเพื่อการศึกษาในเดือนมกราคม 1998 นั้น คณะกรรมการผู้ช่วย (Associate Commissioner) ของศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ(NCES) ตั้งข้อสังเกตว่า ศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติกำลังตรวจสอบ 2 วิธีการใหญ่ ๆ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทรัพยากรโรงเรียน คือ การสำรวจโดยใช้กลุ่มตัวอย่างระดับประเทศ และการเก็บข้อมูลจากบันทึกข้อมูลการบริหาร ซึ่งสมาชิกของคณะทำงานด้านเทคนิคแนะนำให้ดำเนินการตรวจสอบทั้งสองวิธีไปพร้อม ๆ กัน เพราะการสำรวจโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้สำเร็จในช่วงเวลาสั้นๆ ส่วนการเก็บข้อมูลจากการบันทึกข้อมูลการบริหารจะได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์ในระยะยาว

ประการที่สาม ควรจะต้องปรับปรุงวิธีการวัดทรัพยากรที่จะต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ตามข้อเสนอที่ให้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมโดยผนวกเข้ากับการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) ปี1999-2000 ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้นด้วย วิธีการวัดทรัพยากรที่ควรต้องปรับปรุง ได้แก่ การวิเคราะห์ผลผลิตควรวัดจากการใช้ทรัพยากรโดยรวม (ซึ่งรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรอื่นที่ไม่ใช่บุคคล) โดยจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของครูและนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น งานสำคัญข้างหน้าที่จะต้องทำประการหนึ่ง คือ การพัฒนาวิธีการในการกำหนดจำนวนทรัพยากรที่นักเรียนจะต้องใช้ในกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ระหว่างที่

เรียนอยู่ในโรงเรียน เช่น ทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนภาคปฏิบัติหรือในหลักสูตรมัธยมศึกษาที่มีคนเรียนไม่มากจะแตกต่างจากที่ใช้ในหลักสูตรประเภทอื่น ๆ เป็นต้น

ประการสุดท้าย แม้ว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก ที่สามารถนำมาใช้ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของโรงเรียนแล้วก็ตาม แต่เป้าหมายระยะยาวของนักวิจัยและผู้จัดทำนโยบาย คือ การวัดผลผลิตทางการศึกษา (educational productivity) เพื่อหาผลที่ได้จากการศึกษา (educational output and outcome) ที่เกิดจากตัวบ่งชี้หรือทรัพยากรที่ใช้ไปในการจัดการศึกษา และแม้ว่าการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน (SASS) จะบอกผลการศึกษาที่เกิดขึ้น (เช่น อัตราผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ การออกกลางคัน) ได้ระดับหนึ่งแล้วก็ตาม แต่ในปัจจุบัน ข้อมูลระดับโรงเรียนที่ได้จากการสำรวจนี้ ก็ยังไม่อาจนำมาใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนได้โดยตรง ดังนั้น หากมีการนำข้อมูลผลผลิตทางการศึกษาไปผนวกกับการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายและทรัพยากรทางการศึกษา โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน ก็น่าจะทำให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการวิเคราะห์ผลผลิตทางการศึกษาได้

ตารางที่ 1 สารของนโยบายที่ผลักดันให้เกิดความต้องการข้อมูลทรัพยากรระดับโรงเรียน

การจัดสรรทรัพยากรและผลผลิตที่ได้

- โรงเรียนมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างไร
- ใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอนเท่าไรและการบริหารเท่าไร
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายของโรงเรียนและนักเรียนที่ได้จากค่าใช้จ่ายนี้

ค่าใช้จ่ายและผลกระทบของนโยบายใหม่

- นโยบายใหม่มีผลต่อแบบแผนบุคลากรและค่าใช้จ่ายอย่างไร

ความเสมอภาคและความเพียงพอ

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของโรงเรียนแต่ละแห่งแตกต่างกันเพียงใด

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

- จะต้องให้ข้อมูลอะไรบ้างเพื่อการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียน

การตรวจสอบ

- ทรัพยากรจากเงินอุดหนุนที่ให้แก่วรรณถูกใช้ไปอย่างไร
- จะเปรียบเทียบการจัดสรรทรัพยากรที่ให้แก่วรรณหนึ่งกับอีกวรรณหนึ่งที่คล้ายคลึงกันได้อย่างไร

ความสนใจของรัฐสภาและข้อซักถามของสาธารณะ

- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารของวรรณและที่เขตการศึกษาเป็นเท่าไร

ที่มา : สถาบันเพื่อการวิจัยแห่งอเมริกา (AIR)

ตารางที่ 2 ทรัพยากรบุคคลของโรงเรียน Rosemont : ส่วนประกอบในทางกายภาพ ปริมาณ
ราคา และค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ส่วนประกอบทางกายภาพ	จำนวนการทำงาน คิดเป็น FTE	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ)	ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น (เหรียญสหรัฐ)
หัวหน้าสถานศึกษา	1.0	96,000	96,000
ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา	1.0	74,000	74,000
ผู้ประสานการเรียนการสอน	0.0	73,000	
บรรณารักษ์	0.8	64,000	51,200
ผู้ดูแลห้องสมุด	0.5	28,000	14,000
อาจารย์ 1(ปริญญาโท)	12.0	54,000	648,000
อาจารย์ 2(ปริญญาตรี)	6.0	49,000	294,000
ครูดนตรี/ศิลปะ	1.2	49,000	58,800
ครูพลศึกษา	1.5	44,000	66,000
ผู้ดูแลการศึกษาพิเศษ	2.0	20,000	40,000
ผู้ดูแลนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2	2.0	23,000	46,000
ผู้ดูแลอื่นๆ	4.0	20,000	80,000
ครูแนะแนว	1.0	50,000	50,000
พยาบาล	0.4	67,000	26,800
นักสังคม	0.2	53,000	10,600
นักจิตวิทยา	0.1	65,000	6,500
หมอรักษาเด็กที่มีปัญหาในการพูด	0.1	64,000	6,400
ผู้ดูแลด้านสุขภาพ	1.0	33,000	33,000
เสมียน/เลขานุการ	5.0	33,000	165,000
คนรับใช้ในห้องอาหาร	1.0	28,000	28,000
ผู้ดูแลเด็ก	2.0	28,000	56,000
รวม	42.8	-	1,850,300

ตารางที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายจำแนกตามหน้าที่และวัตถุประสงค์					
เป้าหมาย					
หน้าที่	เงินเดือน	สาธารณูปโภคและบริการ จ้างเหมา	วัสดุอุปกรณ์	ค่าตอบแทน	สิ่งอำนวยความสะดวก
การเรียนการสอน	★	★	★		
การสนับสนุนการเรียนการสอน และการให้บริการนักเรียน	★	★			
การบริหาร	★	★			
ต้นไม้/การบำรุงรักษา	★	★			
การบริการอาหาร	★	★	★		
การขนส่ง	★	★	★		
อื่นๆ	★	★	★		
รวม	★	★	★	★	★

1. ในการสำรวจค่าใช้จ่ายโรงเรียนของรัฐ เงินเดือนเพื่อการเรียนการสอนและการบริการสนับสนุนการเรียนการสอน จะรายงานแยกกันระหว่างการศึกษาพิเศษและการศึกษาปกติ

2. การเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ด้วย

ที่มา : สถาบันเพื่อการวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา (AIR)

ตารางที่ 4 ข้อมูลค่าใช้จ่ายของโรงเรียน Rodemont จำแนกตามหน้าที่ วัตถุประสงค์ และที่มา				
หน้าที่	เงินเดือน และ ค่าตอบแทน	สาธารณูปโภค และ บริการจ้างเหมา	รวม	ร้อยละของ ค่าใช้จ่าย ในแต่ละหน้าที่
การเรียนการสอน				
ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont	1,174,000	45,500		
ค่าใช้จ่ายของRosemontที่อยู่เขตการศึกษา	50,000	100		
<i>รวม</i>	1,224,000	45,600	1,269,600	60
สนับสนุนการเรียนการสอนและบริการนักเรียน				
ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont	163,000	25,900		
ค่าใช้จ่ายของRosemontที่อยู่เขตการศึกษา	100,000	100		
<i>รวม</i>	263,000	26,000	289,000	14
การบริหาร				
ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont	269,000	1,000		
ค่าใช้จ่ายของRosemontที่อยู่เขตการศึกษา	0	0		
<i>รวม</i>	269,000	1,000	270,000	13
การปฏิบัติการและซ่อมบำรุง				
ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont	56,000	63,000		
ค่าใช้จ่ายของRosemontที่อยู่เขตการศึกษา	8,000	60,000		
<i>รวม</i>	64,000	123,000	187,000	9
การบริการอาหาร				
ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont	0	0		
ค่าใช้จ่ายของRosemontที่อยู่เขตการศึกษา	28,000	80,200		
<i>รวม</i>	28,000	80,200	88,200	4
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโรงเรียน	1,848,000	255,800	2,103,800	100

- หมายเหตุ**
1. ค่าตอบแทนจัดสรรไปตามเงินเดือนโดยประมาณว่าผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ค่าจ้างซึ่งจ่ายให้แก่ลูกจ้างมีอัตราคงที่ 28%
 2. ค่าใช้จ่ายที่ส่งไปโรงเรียน Rosemont เป็นค่าใช้จ่ายจริงที่รายงานโดยระบบบัญชีของเขต
 3. การจัดสรรของโรงเรียน Rosemont ใช้อัตราส่วนของนักเรียนในเขตการศึกษา ครูที่สอนเต็มเวลา พื้นที่ใช้สอยของอาคาร(ตารางฟุต) และจำนวนมื้ออาหารที่ให้บริการ เป็นฐานในการคิด

ข้อสังเกต Rosemont เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่สมมติว่ามีนักเรียน 400 คน

ค่าใช้จ่ายต่อหัว = $2,103,800 \text{ เหรียญ} / 400 \text{ คน} = 5,260 \text{ เหรียญ}$

ค่าใช้จ่ายต่อหัวที่เป็นเงินเดือนในส่วนสำนักงานกลางของเขต Rosemont เป็น 283 เหรียญ

ค่าใช้จ่ายต่อหัวที่เป็นค่าสาธารณูปโภคและค่าบริการจ้างเหมาในสำนักงานกลางเป็น 162 เหรียญ

คิดเป็นค่าใช้จ่ายต่อหัวโดยรวม เท่ากับ 5,705 เหรียญ

ที่มา : สถาบันเพื่อการวิจัยแห่งอเมริกา (AIR)

ตารางที่ 5 ข้อมูลบุคลากรที่เสนอในการสำรวจSASSเพื่อสอบถามข้อมูลโรงเรียนของรัฐ

ก. หัวหน้าสถานศึกษา

ข. รองหัวหน้าสถานศึกษา หรือ ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา

ค. ผู้ประสานงานการเรียนการสอน หรือ ผู้ตรวจ

ค1 ผู้ประสานงานการศึกษาพิเศษ หรือ ผู้ตรวจ หรือ ผู้ประสานงานการเรียนการสอน *

ค2 ผู้ประสานงานการเรียนการสอนอื่นๆ หรือผู้ตรวจ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

ง. ผู้เชี่ยวชาญ/บรรณารักษ์สื่อห้องสมุด

จ. ครูแนะแนว

ฉ. คณะทำงานวิชาชีพอื่นๆที่ให้บริการสนับสนุน(ในอดีตกลุ่มนี้จัดเป็นบุคลากรประเภทหนึ่ง ปัจจุบันถูกเสนอให้แบ่งเป็น 5 กลุ่มข้างล่างนี้)

ฉ1 พยาบาล*

ฉ2 นักสังคม*

ฉ3 นักจิตวิทยา*

ฉ4 หมอรักษาผู้มีปัญหาการพูด*

ฉ5 ผู้ดูแลด้านสุขภาพ ที่มงานวิชาชีพอื่น*

ช. ครูอาจารย์ (ไม่ได้แยกเป็นประเภทต่างๆเพราะมีการเก็บข้อมูลเป็นอย่างอื่น)

ช. ผู้อาชีวศึกษาหรือผู้ช่วย

ช1 ผู้ควบคุมศูนย์สื่อห้องสมุด

ช2 ผู้ดูแลด้านสุขภาพและอื่นๆที่ไม่ใช่การเรียนการสอน*

ช3 ผู้ควบคุมดูแลการศึกษาพิเศษ*

ช4 ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2*

ช5 ครูผู้ดูแลอื่นๆเช่นชั้นอนุบาล

ฉ. ทีมงานสนับสนุนประเภทเลขานุการและเสมียน

ญ. พนักงานที่บริการด้านอาหาร*

ฎ. พนักงานดูแลและบำรุงรักษา*

ฎ. ลูกจ้างอื่นๆที่จัดเข้าประเภทที่แบ่งไว้ข้างบนไม่ได้ (ซึ่งแต่เดิมรวมพนักงานที่ให้บริการอาหาร พนักงาน ดูแลรักษาซ่อมบำรุง และอื่นเอาไว้ในกลุ่มนี้)

* เป็นประเภท/ประเภทย่อยที่แบ่งใหม่โดยผ่านการเห็นชอบให้บรรจุในการสำรวจข้อมูลบุคลากรและโรงเรียน(SASS)

ที่มา : สถาบันเพื่อการวิจัยแห่งอเมริกา %(AIR)
